

Thi i Situationer, hvor der i et saadant Fællesudvalg vilde være et Flertal af en anden Karakter end Regeringen, vilde netop Regeringens Ansvar gennem saadanne Forhandlinger kunne antages at formindskes, hvorimod Regeringen vilde blive staaende med fuldt Ansvar, naar den førte sine Forhandlinger med et Folketingsudvalg, repræsenterende den samme politiske og parlamentariske Styrke som Regeringen selv. Dette udelukker paa ingen Maade, at det andet høje Ting blev i Stand til at nedsætte et Udvalg til at føre Forhandlinger med Regeringen, hvis det ønsker det. Men det er et Spørgsmaal, der ikke ligger for her i Tinget. Jeg tror, at en af Grundene til, at der var saa megen Vanskelighed ved at finde Tilslutning til den Tanke, der blev fremført fra det konservative Folkeparti forrige Gang, netop var, at man ønskede at gøre det til et fælles Rigsdagsudvalg og ikke et Udvalg som andre Udvalg her i Tinget, og som dette Ting kan føre Forhandlinger om, et Folketingsudvalg. Imidlertid, hele Formen vil kunne drøftes.

Det ærede Medlem mente, at Følingen mellem Ministeriet Zahle og Rigsdagen paa det udenrigspolitiske Omraade ikke havde været tilfredsstillende. Jeg tror at turde sige, at der hele Ministeriet Zahles Tid igenem var den mest gennemførte Forhandling om alle politiske betydningsfulde Spørgsmaal, der vendte ud ad, med Repræsentanter for Rigsdagen. Fra Regeringens Side blev der lagt den største Vægt derpaa, og det blev gennemført i det praktiske Liv. Og for den Sags Vedkommende, vi behandler i Dag, det sønderjydske Spørgsmaal, ligger der jo et Vidnesbyrd herom deri, at naar man nu samler hele den Gruppe af Dokumenter, der belyser denne Sags Behandling under Ministeriet Zahle, saa er der i disse intet nyt af Betydning, derom er man fra begge Sider enig, udover det, der fandtes i de Aktstykker, der allerede den Gang var forelagt Rigsdagen og siden offentliggjort. Nej, der var i den Tid den fuldeste Føling. Naar der kom politiske Vanskeligheder om dette Spørgsmaals Behandling, beror det paa en eneste Ting, nemlig at medens Regeringen stod fast paa det Standpunkt, der var indtaget af Regering og Rigsdag i Forening i Efteraaret 1918, saa gik flere og flere af Rigsdagens Medlemmer, tilhørende den daværende Opposition, bort fra den nationale Politik, de den Gang havde stillet sig paa, over til en Politik af en fuldstændig afvigende Karakter. Det medførte selvfølgelig Vanskeligheder mellem Regering og Rigsdag, men det havde intet at gøre med

den Føling, man fra Regeringens Side søgte med Rigsdagen. — Det ærede Medlem sagde dernæst, at det maatte være den ansvarlige Regerings Sag at træffe Beslutning om Tid for og Omfang af Offentliggørelsen af de sønderjydske Dokumenter. Ja, til syvende og sidst maa Regeringen naturligvis tage den endelige Beslutning, men det ærede Medlem var ogsaa fuldkommen klar over, at der ikke vilde være nogen som helst Vanskelighed for, at denne Beslutning blev forberedt gennem Forhandlinger mellem Rigsdag og Regering gennem saadanne Udvalgsdrøftelser med Regeringen, og det vil ogsaa være den naturligste Form derfor.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at jeg skuld' ikke tale om Sammenblanding af private og officielle Forhandlinger og henviste til de Forhandlinger, der havde fundet Sted i Efteraaret 1918 gennem Professor Friis. Det ærede Medlem talte atter om uofficielle Forhandlinger, ligesom Hr. Harboe gjorde det, da han i sin Tid som Medlem her i Tinget fremførte Ønsket om disse Dokumenters Offentliggørelse. Jeg tror, at netop saadan Tale, der vidner om, at de gamle Urigtigheder, de i Strid med Kendsgerningerne udsprede Rygter, bestandig opretholdes, er det bedste Vidnesbyrd om, at vi har Krav paa en fuldstændig og redelig, af alle Parter godkendt Meddelelse til Offentligheden om, hvad der har fundet Sted i det sønderjydske Spørgsmaal: netop Udtalelser af denne Karakter giver os Krav paa, at disse Spørgsmaal bliver fuldt og helt belyst. Sandheden er nemlig den, at der ved denne Lejlighed ikke fandt nogen Art af Sammenblanding Sted af officielle og uofficielle Forhandlinger. Der foregik en Forhandling mellem de danske Sønderjyders Repræsentanter i den tyske Rigsdag og Landdag og tyske Politikere, og under denne Forhandling benyttede de danske Sønderjyders Repræsentanter en Mand, der har staaet i nøje Forbindelse med den sønderjydske Sags Behandling og Drøftelse i Danmark i foregaaende Tider, men uden at denne havde nogen Del i Forhandlinger, som den danske Regering førte eller deltog i. Der var ikke nogen Art af Sammenblanding af officielle og uofficielle Forhandlinger ved den Lejlighed. Derimod er det en Kendsgerning, kendt ogsaa gennem den højtærede Statsministers Meddelelser her i Foraaret 1920, at man paa det Tidspunkt foretog den forunderligste Sammenblanding af officielle og uofficielle Forhandlinger, som vor Historie vel overhovedet har kendt, idet man sendte en delegeret til Paris for at støtte et privat Udvalg, om